

Scheidsrechters bij het Marathonschaatsen

Geert van der Hoek

5 februari 2016

Geert van der Hoek vertelde ons over twee van zijn vele hobby's; scheidsrechter bij het marathonschaatsen en postduiven houden. Hij is al 20 jaar scheidsrechter bij het Marathonschaatsen. Dit doet hij zowel op regionaal als landelijk niveau. Bij de landelijke wedstrijden is hij assistent-scheidsrechter. Tot zijn taken behoren het geven van een startschot, de kussens langs de banen meten op de voorgeschreven hardheid, de conditie van het ijs keuren, afspreken hoe vaak het ijs gedweild moet worden, de kromming van de schaats controleren, ervoor zorgen dat er maar één coach op de baan staat en voorkomen dat er rommel en mensen met schoenen op het ijs komen. De schaatsers hebben een transponder die de tijd registreert. In Biddinghuizen rijden er drie auto's met een scheidsrechter mee op de weg langs de ijsbaan. Aan de kop, de staart en in het midden. Verder rijden er E.H.B.O. 'ers en een dokter mee. De schaatsbond zorgt goed voor de scheidsrechters door ze in de kleding te steken. De bond verstrekt bijvoorbeeld fleece vesten, gewatteerde jassen en handschoenen. Laatst werd Geert in Biddinghuizen overvallen door de ijzel en hoefde niet schaatsend terug naar huis, maar mocht hij van de bond in een hotel logeren.

Het houden van postduiven

Geert van der Hoek

5 februari 2016

Voordat Geert van der Hoek ging vertellen over het houden van postduiven haalde hij een postduif uit de auto. De duif zat gezellig mee te koeren terwijl Geert zijn verhaal deed. Geert liet de slagpennen en de kleur van het vlees van de duif zien. Deze duif had roze vlees en was dus gezond. Geert begon in 1982 met postduiven houden en het is zo'n belangrijke hobby geworden dat hij niet meer op vakantie gaat. De duiven hebben een nummer i.p.v. een naam. Duif 232 was een goede duif, won veel wedstrijden en werd 23 jaar. Wanneer een duif het niet meer goed doet gaat hij naar de poelier. Voordat een duif aan een wedstrijd mee doet krijgt hij hennepkorrels door het voer om de (liefdes) hormonen te stimuleren. Ook houdt Geert een andere mannetjesduif, een doffer, bij het vrouwtje zodat de duif bang is dat zijn vrouwtje vreemd gaat wanneer hij van huis is en zal hij daarom snel terug willen vliegen naar huis. Geert zijn duiven starten in meerdere plaatsen in Nederland, maar ook in Orleans in Frankrijk. Met gunstige wind kan een duif soms 130 km per uur vliegen. Thuis aangekomen landt de duif op een vierkante antenne op het dak bij zijn hok en wordt de aankomsttijd en nummer van de duif geregistreerd.